

Stimate Doamnele Andreenek Crăles Zoltan,

Entuzismul cu care ați prezentat cartea „Robinson Crusoe” de Daniel Defoe mi-a plăcut foarte mult, de acela am decis să citesc această carte. De asemenea, în prezentarea dumneavoastră, mi-a plăcut modul în care ați vorbit despre perseverența lui Robinson. M-ați convins că nu este doar o carte de aventură, ci și una despre viața omului. Povestea de bază este cunoscută de toată lumea: un marinar suferă un naufragiu și trebuie să supraviețuiască mulți ani singur pe o insulă. A fost foarte interesant să citesc cum și-a construit o casă din nimic, cum a îmblânzit animale și cum l-a salvat mai târziu pe lăineri.

Înțeleg că nu lăsați, când am început să citesc cartea, am crezut că va fi plictisitoare, pentru că el este singur pe insulă mult timp, dar nu a fost așa. M-a surprins cât de mult am învățat în fiecare zi. De exemplu, când a vrut să construiască o barcă mare dintr-un copac, a lucrat luni de zile, dar la final nu a putut să o pună în apă, pentru că era prea grea. Asta mi-a arătat că Robinson a făcut și greșeli. Nu a fost un supererou, ci un om obișnuit care învață din propriile greșeli. Apoi m-am gândit la ce ați spus despre frică lui. Îmi amintesc de momentul când a găsit urme de picioare în nisip. Era îngrozit de băieții dintr-o dată, și voia să nu mai fie singur. Această parte a fost foarte tensionată. Eu cred că, dacă ar fi fost acolo, ar fi murit de frică, dar Robinson a început să facă planuri de apărare.

Cel mai mult mi-a rămas în minte acel moment, când corabia spaniolă s-a lovit de stâncile de lângă insulă, iar Robinson nu a găsit doar lucruri utile pe epavă, ci și un căine flămând. Această recurență m-a emoționat, deoarece arăta că Robinson era foarte singur și avea nevoie de un prieten, chiar dacă acesta este un animal. Căinele devenit un prieten important în momentele grele. Mi s-a părut foarte trist că pe acea corabie nu mai trăia nimeni în afară de acest animal. Robinson s-a încercat să găsească alți oameni, a strigat, dar câinele a venit la el. Cred că acest moment este mai important decât descoperirea aurului de pe corabie. Robinson spune chiar în jurnalul său că banii nu au nicio valoare pe o insulă unde nu ai ce să cumperi. Chiar și cu patru picioare, un prieten este mult mai valoros.

M-am gândit și la relația lui Robinson cu lăineri. Mi-a plăcut faptul că l-a învățat limba engleză și că, timp, au devenit ca familia.

Robinson nu mai era singur, dar cred că anii petrecuți în izolare l-au chinat pentru totdeauna. Când s-a întors acasă după 28 de ani, reînțrenea ca un străin în lumea noastră.

Vă mulțumesc încă o dată pentru recomandare! Dacă ne ar fi participat la activitatea online despre prezentarea de carte, probabil că nu ar fi citit această carte groasă. Am învățat mult despre curaj și cât de important este să nu renunțăm niciodată, chiar dacă avem probleme mari în viață. Sper că ne veți mai recomanda și alte cărți interesante!

cu respect,
Konrad Lăraș
Liceul Tehnologic „Jaimes Kojani” Mierurea-Ciuc
Clasa a IX-a
Profesor îndrumător: Rina Gilla